

(1) Formaliteter, der ere beviste eller indrømmede for Raadet, behøve ikke igen at bevises eller indrømmes for Retten, men skulle anses som beviste.

(2) Paa derom sket Henvendelse fra en af Parterne og mod Betaling af det foreskrevne Gebyr, skal Fuldmægtigen udfærdige en Indkaldelse til en hvilken som helst Person om at møde og afgive Forklaring for Retten.

(3) Stævningen skal affattes i den befalede Form og kan indeholde Opfordring til den paagældende om at fremlægge for Retten: Bøger, Papirer og andre Dokumenter, som ere i hans Besiddelse eller under hans Værge, og som i en eller anden Retning vedrøre Sagen.

(4) Alle Bøger, Papirer og andre Dokumenter, som fremlægges for Retten, hvad enten dette sker frivillig eller i Henhold til sket Indstævning, kunne undersøges af Retten saavel som af dem af Parterne, som Retten tillader det; men den Oplysning, der faas af dem, maa ikke offentliggøres, og saadanne Dele af Dokumenterne, som efter Rettens Skøn intet have at gøre med det omstridte Punkt, kunne lukkes ved Segl.

(5) Enhver, der er indstævnet som Vidne og giver behørigt Møde som saadant, er berettiget til at faa sine Omkostninger godtgjorte i Henhold til den for Tiden gældende Skala med Hensyn til Vidner i borgerlige Retstrætter, jfr. Lov om „Magistrates“ Retter af 1893.

(6) Dersom nogen, hvem en saadan Stævning lovlig er bleven forkyndt, og som samtidig har faaet Betaling eller lovligt Tilbud om Betaling af rimelig Rejsegodtgørelse i Henhold til fornævnte Skala, undlader at give behørigt Møde eller fremlægge nogen Bog, Papir eller Dokument, som er forlangt fremlagt ved Stævningen, overtræder han Loven og anses med en Bøde paa ikke over 20 Lstr., eller med Fængsel paa en Tid af ikke over en Maaned, medmindre han beviser, at der var gyldig og tilstrækkelig Grund til en saadan Undladen.

(7) For saa vidt der behøves Forklaring af Vidner, der bo i længere Afstand, skal Retten, eller hvis Retten ikke er samlet, Præsidenten have alle de Beføjelser og Funktioner, som tilkommer en „Stipendiary Magistrate“*) i Henhold til Lov om Magistrats-Retter af 1893, og de Bestemmelser, sidstnævnte Lov indeholder om Modtagelse af Forklaring fra fjernere boende Vidner, skal — mutatis mutandis — komme til Anvendelse paa samme Maade, som om Retten var en „Magistrats“-Ret.

(8) Retten kan modtage Forklaringer under Ed, og i saa Henseende kan ethvert Medlem eller Fuldmægtigen lede Edsaffæggelsen.

(9) I enhver kriminel Forfølgning for Mened er det tilstrækkeligt at godtgøre, at Edsaffæggelsen er gaaet for sig paa den foran nævnte Maade.

(10) Retten kan modtage, tilstede og kræve et saadant Bevis, som stemmer med Billighed og Rettens bedste Overbevisning, hvad enten saa et strengt juridisk Bevis foreligger eller ikke.

(11) Enhver Part i Forhandlingerne har Ret til og kan tvinges til at afgive Forklaring som Vidne.

(12) Retten kan efter sit ubundne Skøn bestemme, at Retsforhandlingerne helt eller delvis skulle stenograferes.

Bestlutningsdygtighed.

78. Nærværelse af Præsidenten og mindst et andet Medlem skal være nødvendig til at danne et Retsmøde.

Afgørelsen ved Retten sker ved Majoritet.

79. Den Afgørelse, som træffes af en Majoritet af Medlemmer, der ere nærværende i Retsmødet, og hvis de tilstedeværende Medlemmer ere delte ligelig, da Præsidentens Dom, skal være Rettens Afgørelse.

*) En lønnet Øvrighedsperson (Dommer) i større engelske Byer.